

Rozhovor s Marianem Fazio

Nový generální vikář Opus Dei hovoří o reakci papeže Františka, když ho informoval o svém jmenování, a dále o svých nových úkolech a povinnostech. Publikováno Argentinskou katolickou tiskovou agenturou (AICA).

24.12.2014

Jak jste přijal zprávu o vašem jmenování? Co vám řekl biskup Echevarría?

Určitě to bylo překvapení. Jmenování v Církvi jsou povoláním ke službě druhým, nikoli příležitostmi k tomu, aby člověk usiloval o tituly a budoval si dobrý kariérní profil. Prelát mi vyjádřil svou důvěru a láskyplný postoj, dále mi řekl, že tato nová úloha si vyžaduje mnoho modliteb a úsilí zblízka doprovázet lidi. Jedním z důvodů pro „nové posily“ je schopnost cestovat a doprovázet lidi, kteří se nacházejí v přední linii, být jim nablízku, a tak je moci poslouchat a povzbuzovat.

Kdy převezmete tuto funkci a jaké praktické důsledky to bude mít ve vašem životě? Jaká byla vaše reakce, když jste se dozvěděl tuto zprávu?

Dříve než byla tato informace zveřejněna, chtěl jsem se o ni podělit s papežem. Díky Boží milosti jsem ve čtvrtek odpoledne mohl jít na audienci s ním a oznámit mu tu

zprávu dříve, než se s ní seznámí kdokoli jiný. Papež vypadá celkem dobře, je plný radosti, má obrovské množství energie. V žertu mi řekl, že lidé teď budou říkat, že to jmenování jsem dostal proto, že jsem papežův přítel. Velmi dobře spolu vycházíme. Atmosféra v jeho přítomnosti je taková příjemná a naplněná důvěrou, že ke konci setkání jsem mu řekl, podávající mu bonboniéru: „Ten pravý důvod, proč jsem přinesl čokoládu, je, abychom oslavili vítězství fotbalistů River Club v Argentině."

Co se týká mých nových povinností, jmenování je datované k 10. prosinci, ale moje práce v Římě začne koncem ledna. Ještě strávím několik dní v Argentině a zúčastním se jedné formační aktivity v Mexiku.

Na této pozici jste vůbec první člověk, který není Španěl. Jaký význam tomu připisujete?

Není na tom nic zvláštního. Je to projev dvou věcí: že se Dílo zrodilo a rozvíjelo nejprve ve Španělsku, a zároveň, že jeho poslání je univerzální (v současnosti působí v 69 zemích), což se časem projeví i v rozmanitosti národností v každé oblasti a struktuře Díla. Například v Generální radě a v Centrální asesorii, které pomáhají prelátovi spravovat Dílo, byli a jsou lidé z velmi rozdílných krajin.

Co bude znamenat nová pozice pomocného vikáře pro správu Díla? Jaké budete mít úlohy?

Jmenováním pomocného vikáře má nyní prelát dva vikáře, s kterými může úzce spolupracovat. Jeho povinnosti, kterých neustále přibývalo, se budou moci vykonávat efektivněji, prelátovi se tak zvětší podpora a pomoc v jeho poslání. I když tato funkce byla předvídaná, uplatňuje se nyní poprvé. Postupem

času budeme muset hledat ty nejlepší způsoby, jak pracovat efektivně.

Pomocný vikář může převzít úlohy preláta ve správě, aby se tak prelát s větší energií mohl věnovat své úloze Otce a pastýře a spolehnout se na Fernanda Ocárizu, zabezpečujícího výkonnou správu.

Jaký dopad bude mít vaše přátelství s papežem na způsob, jakým Opus Dei projevuje svou věrnost papeži? Jaké úkoly před vás postavil papež?

Možná se k tomu přidá jistá familiární blízkost, avšak třeba říci, že už od počátku a vždy bylo Dílo v harmonii s papežem. Biskup Echevarría má s papežem vynikající vztah, už vícekrát se s ním setkal. Dílo je tu proto, aby sloužilo Církvi způsobem vytyčeným papežem. Celé naše specifické charisma spočívající v setkávání se s Bohem v každodenním životě je k tomu

nasměrované, k službě Církvi a společnosti, kráčejíc krokem, který určuje Svatý Otec. Osobně mi poradil, abych stál velmi blízko při prelátovi, abych ho velmi zblízka následoval. A o to se budu snažit.

Nacházíme se v roce mezi dvěma synodami o rodině. Jak vnímáte kontroverzní postoje, které se vyskytly mezi konzervativními a progresivními skupinami?

Jak to vyplývá i ze slov papeže, myslím si, že se nacházíme v procesu reflexe a studia věcí, co je vlastně synoda, s důvěrou, že její závěry budou velkým dobrem pro Církev. Papež ve své závěrečné řeči poukázal na vícero pokušení, včetně pokušení být konzervativním či progresivním. A žádá nás, abychom nebyli ani konzervativní, ani progresivní, ale abychom sebe sami vnímali jako na „synodální cestě“.

Papež řekl, že na synodě nejde o diskusi o učení Církve, ale o hledání cest, jak zlepšit pastorační starostlivost. Proto doufáme, že se ukážou nové návrhy a způsoby, jak zaměřit tuto starostlivost, které nám pomohou blíže se věnovat problémům, kterým rodiny čelí, a najít pozitivní řešení pro současné úlohy. Potřebujeme najít nový jazyk pro komunikaci víry a synoda může v tomto ohledu určitě hodně nabídnout.

Papež též řekl, že vyjádření odlišných názorů na synodě je součástí tohoto procesu, a že on, jako římský biskup, je zárukou jednoty v tomto dialogu odlišných názorů. V Opus Dei může mít každý osobité názory v rámci kontextu jednoty s papežem. Jako instituce rozhodně podporujeme papeže v pastoračních směrnicích, které předkládá Církvi.

**Jaké poselství chcete odevzdat
věřícím Opus Dei v Argentině,
spolupracovníkům a těm, kteří se
zúčastňují formačních aktivit,
když se v budoucnosti s nimi
budete vídat zřídka?**

Dílo je jedna velká rodina a důležité je, abychom sdíleli naši radost s ostatními, obzvláště s lidmi v nouzi, v úzké jednotě s Otcem (jak my nazýváme preláta) a s papežem. Ať každý jeden a každá jedna na svém místě vydává svědectví víry, velkodušnosti, věrnosti papežovi, angažovanosti v solidaritě, projevem radosti, dobře vykonané práce v službě druhým mužům a ženám. Toto je chvíle, aby člověk riskoval vše pro Boha a pro druhé, a nezůstal uvězněný ve svém sobeckém hledání prosperity, uvězněný ve svých osobních problémech, které nás uzavírají do našeho malého světa.

AICA

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
rozhovor-s-marianem-fazio/](https://opusdei.org/cs-cz/article/rozhovor-s-marianem-fazio/)
(21.03.2026)